

Za božične praznike

kupimo letos v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

JASLICE iz lepenke po ceni 3.—, 5.—, 6.—, 7.—, 7.50, 13.—, 20.—, 23.—, 24.—, 48.—, in 70.— dinarjev.

JASLICE IZ LESA: srednje Din 2.940.—, velike Din 4.000.—.

OKRASKE ZA BOŽIČNO DREVO.

SVEČICE ZA BOŽIČNO DREVO.

PAPIR, KREP IN SVILENI, kot tudi listje za izdelavo rož.

IZREDNO LEPE IN POCENI RAZGLEDNICE.

Božična in novoletna darila za otroke in odrasle!

Vse blago je na novo došlo, zato v najboljši in novi izdelavi!

TRGOVCI POPUST!

Kupujte torej

**V TISKARNI SV. CIRILA
V MARIBORU**

Uljudna prošnja.

Na vse župne in občinske urade ter na vse zadrage smo poslali te dni plakate za »Slovenskega Gospodarja«. — Uljudno prosimo, da zavoljo dobre stvari, ki jo je »Slovenski Gospodar« uvedel, dajo naprošeni plakate razvesiti. Vsak človek naj ve o naši podpori.

Slovenjgrдец. »Naše misli niso božje misli!« Ko v jeseni listje pada raz dreves, vemo, da se bliža zima. Kadar spremljajo truplo starčka na pokopališče, si mislimo: V letih je bil, ni mu bilo pomoči, umreti je moral. Če pa se odpre grob, da pokrije truplo moža v najlepših letih, se s čudom vprašamo, je li mogoče? Tako je bilo, ko smo spremljali v četrtek, dne 28. novembra tega leta k zadnjemu počitku kaplana Mirka Štruc. Zvest služabnik Gospodov je bil, priljubljen vsepovsod, kjerkoli je deloval. Rodil se je 18. julija 1900 v Slovenjgradu. Tu je hodil v ljudsko šolo. Ker je bil nadarjen, so ga poslali starši v Maribor v gimnazijo. Mnogo žrtev jih je to stalo, a storili so to radi iz ljubezni do sina, ker so upali, da postane duhovnik. In postal je služabnik Gospodov ne toliko radi želje staršev, ampak ker ga je klical Gospod. Dne 20. julija 1923 je v slovenjgraški cerkvi pel prvo sveto mašo. Tri leta je nato služboval v Guštanju. Težavna je bila tam njegova služba, posebno še, ko je moral po odhodu ml. g. dr. Franca Cukala, tedanjega župnika, dalje časa sam opravljati vse delo. A z veseljem je storil vse, nič ni tožil, vedno je bil vesel, vsakemu je rad pomagal, vestno in natančno je izpolnjeval dolžnosti dušnega pastirja in ravno s tem si je pridobil srca otrok in odraslih. Nad 70 otrok iz Guštanj je bridko jokalo ob njegovem grobu, ki so prišli pod vodstvom tamošnjega učiteljstva s šolsko zastavo, da ga spremljajo k zadnjemu počitku. In velika množica odraslih guštanjske župnije je s tužnim srcem stala ob grobu svojega nekdanjega dušnega pastirja in prijatelja. Po treh letih je bil prestavljen v Griže. Tudi tukaj se je z istim veseljem in z isto vnemo oprjel dušno pastirsko delo in radi so ga imeli vsi, tako je izpovedal mož, ki je prišel na njegov pogreb. Letos je bil prestavljen v Gornjo Len-

davo. Ker pa je bila ta postaja zanj pretežavna, je prosil za premestitev. Prišel je med tem v Slovenjgrдец k operaciji, kateri je radi slabega srca podlegel. V nedeljo še vesel — v torek zjutraj ob enih pa je že izdihnil svojo blago dušo. Kratko dobo je deloval v vinogradu Gospodovem — a storil je mnogo za zveličanje duš. Bog mu bodi za to dober plačnik. Lep je bil njegov pogreb, prišli so ljudje iz vseh krajev, da mu izkažejo zadnjo čast. Slovenjgraški pevci so mu zapeli dve žalostinki, č. g. dekan Ivan Jurko je ob asistenci dveh njegovih sošolcev blagoslovil njegove telesne ostanke ter se z lepimi besedami poslovil od njega. 24 duhovnikov je spremljalo svojega rajnega sobrata z žalostnim srcem, ker žetev je vedno večja, delavcev vedno manj. Za krsto so šli potrti njegovi sorodniki in najboljši prijatelji, njegov duhovni oče in mati — vdova. Mnogo bridkega je morala že prestati, a najhujši udarec je bil zanjo, ko je spremljala svoje upanje h grobu. Naj veljajo njej besede svetega pisma: »Žena, ne jokaj; kogar Bog tepe, tega ljubi!« Blagi duši pa večni mir!

Zavočnje. Dne 2. decembra smo imeli pri nas veliko slovesnost. Obhajali smo srebrni jubilej župnikovanja, plodonosnega pastirovanja našega prečastitega gospoda Janeza Rožman, duhovnega svetnika. Vsa župnija se je potrudila, da ta redki jubilej na čim lepši način proslavi. Nabito polna cerkev ljudstva je poslušala ganljivi slavnostni govor prečastitega monsignora in dekana g. Ivana Rotner iz Škal, kojega lepe besede so presunile sleherno srce in mislim, da ni bilo enega poslušalca, kateremu se ne bi oko orosilo. Po končani slavnostni maši je šolska mladina z deklislo zvezo in ostalimi udeleženci napravila spalir pred župniščem. Tu so razne deputacije čestitale jubilantu. Ponosni smo in lahko nas marskateri zavidajo, da imamo tako vrlega dušnega pastirja, kateri pase neustrašeno svoje ovčice že dolgih 25 let. Deloval je mnogo ne samo na cerkvenem temveč tudi na gospodarskem polju in si s tem pridobil red svete Save.

Jarenina. (Miklavžev večer.) Veliko veselje ste napravili neumorno delavni gospodični učiteljici Strajnašadova in Kosmačeva naši šolski mladini s prireditvijo ljube igrice »Miklavž pride« in z bogato obdaritvijo daril. Ne samo otroci, tud njih starši so se veselili te srčkane prireditve in zato napolnili prostorno dvorano do zadnjega kotička. Za podobne prireditve so starši in mladina prirediteljicam hvaležni.

Šmartno v Rožni dolini. Po kratki bolezní je umrla ravno en teden za materjo, vzgledna žena in blaga mati Antonija Krajnc ter zapustila moža — cerkvenega ključarja — in štiri male otročiče. Vsa župnija je sočustvovala z nesrečno hišo. Na sedmini je nabrala Lizika Smodej 66 Din za novo bogoslovnico v Mariboru, kakor je ista malo prej na sedmini družbenke Točaj nabrala v isti namen 110 Din. — Letos tudi druga požrtvovalna dekleta kaj pridno po vaseh nabirajo za bogoslovnico ter znašajo kakor pridne čebelice lepe zneske skupaj. Hvala darovalcem in nabiralkam!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Predobrega in zmiraj ljubeznivega Dvoršekova Cenca in ni več med nami. Pokopali smo ga prejšnji teden v pondeljek. In veličasten pogreb, kakršnih naša fara ni vajena, je pokazal, kako je bil pokojnik vsestransko priljubljen in spoštovan. In res. V njem je bila zlato srce. Za potrebnega je imel zmiraj prijazno besedo in darežljivo roko, cerkvi in samostanu je bil velik dobrotnik, porčanski občini pa delaven odbornik. Bil je tudi skrben oče svojim otrokom, dober mož svoji ženi ter vnet kristjan in prepričan tretjerednik, ki se ni bal, pokazati svoje krščansko prepričanje tudi na zunaj. Ob odprtem grobu se je z ganljivimi besedami poslovil od njega domači gospod župnik v imenu cele fare, v imenu porčanske občine in v imenu samostanske družine. In v tem trenutku ni ostalo nobeno oko suho.

Polenšak. Prihodnjo nedeljo, dne 22. decembra ima po maši v mežnariji naše Katoliško slovensko izobraževalno društvo svoj redni letni občni zbor. Mladi in stari, moški in ženske, pridite v obilnem številu k občnemu zboru, da boste videli in slišali, kako se gibljemo s svojimi 80 naročniki Slov. Gospodarja. Kdor še ga nima, naj si ga naroči v društvu. Leta 1930 naj ne bo na Polenšaku hiše brez tega starega katoliškega kmečkega in slovenskega boritelja. Pa tudi druge katoliške časopise si lahko tu naročite. In vsak naj postane udbralnega društva, da nas bo močna in nepremagljiva četa.

Penikva ob južni železnici. Tukajšnje katoliško prosvetno društvo priredi na sveti večer ob 10. uri v stari šoli svetemu času primerni lepi igri »Na betlehemskih poljanah« in »Sirota«. Prvo igrajo fantje, drugo dekleta. — Igrati se bosta na Štefanovo ponovili. Če bo treba, tudi na Novo leto. Vabimo vse zavedne Ponkovijsane! Vstopnina bo malenkostno. Čisti dobiček bo za Slomškov dom, za katerega se je že les iztesal. Dobra letina naj vse vzbuja k darežljivosti! Torej na svidenje!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Vsem je še v spominu lepa igra »Devet križev«, ki so jo naša Orli vprizorili dne 27. oktobra in 1. decembra. Sporočamo vsem ljubiteljem lepih iger, da Orli vprizore na Štefanovo 26. decembra še lepšo igro, namreč »Deseti brat«.

Krajevne Kmetске zveze! Sporočite nemudoma, koliko koledarjev Kmetске zveze za leto 1930 vam naj pošljemo! — Kmetška zveza v Mariboru.

Krojaškega učenca sprejme takoj ali pozneje Jakob Bela, krojač, Sv. Urban pri Ptuj. 1503

Desetletnega močnega fanta in petletno dekle se da za svoje. Poštnoležiče Sv. Trojica v Slov. goricah št. 14. 1499

Kuhinjsko posodo vse vrste dobite v trgovini Fr. Senčar, Mala Nedelja. 1501

Krojaška obrt z vso opremo se zaradi preselitve takoj odda v prometnem kraju, 3 km od železnice v mariborski oblasti. Eventuelni interesenti naj v svrhu razgovora sporočijo dan prihoda. Naslov v upravi lista. 1532

Ekonom večš v vseh panogah kmetijstva, kakor vinoreje in sadjereje, samec z večletno prakso, želi spremeniti dosedanjo službo s 1. januarjem ali s 1. februarjem 1930. 1531

Nežno dišec

in stanoviten je parfum, ki ga vsebuje milo Elida Favorit. Ono ima vse dobre lastnosti, ki jih zahtevamo od res dobrega mila, je blágo in čisto ter polepšava polt. Kljub temu, da se močno peni je zelo izdatno in to vsled njegove izredne kvalitete.

Milo ELIDA Favorit

1497

Vsi smo čutili, da smo s pokojnikom izgubili enega naših najboljših faranov. Bodi ti, dobri Cenc, zemljica lahka! Njegovi težko preizkušeni ženi — vdovi, sinovoma in hčerki pa bodi ljubi Bog tolažnik!

Sv. Anton v Sl. gor. Pri nas je zadnji čas vse polno novic. Mnogo parov si je ta pred-adventni čas naložilo zakonski jarem; pa tudi nemila smrt kosi brez razlike stanu in starosti. Tako je med drugimi v Gospodu zaspal, previden s svetimi zakramenti blagi mož in oče treh že odraslih otrok, Ludvik Rek, posestnik v Pešenem vrhu. Pokojni je zadnji čas mnogo trpel v zavratni bolezni, a je vse lepo ydano prenašal. Naj počiva v miru! — V soboto, dne 23. novembra pa smo spremili k zadnjemu počitku komaj 28 letnega zdravnika g. dr. Ivana Sernec, sina pokonega podpolkovnika Alojza Sernec. Mladi doktor je komaj pred enim letom začel izvrševati tukaj v rojstnem kraju svojega očeta svoj poklic. A zavratna jetika ga je položila na mrtvaški oder, ko bi še tako rad živel. Za njim žaluje cela župnija, osobito bivši njegovi pacienti, posebno pa njegova žena z otročičkom. Sladko spavaj!

Sv. Anton v Slovenskih goricah. V nedeljo, dne 24. novembra tega leta je bil pri nas veselja dan. V Zgornji Brengovi pri posestniku Francu in Mariji Zorko se je slovesno blagoslovil med streljanjem topičev krasen novi veliki križ. Blagoslovil ga je čast. gospod župnik Škof od Sv. Antona v Slov. goricah.

Ta križ stoji na križpotju romarske ceste in na meji antonjevske in trojiške župnije ter na meji občine Zgornja Brengova in Osek. — Križ sta dala postaviti Franc in Marija Zorko v trojni spomin in sicer: prvič v zahvalo za srečno vrnitev hišnega gospodarja in očeta iz svetovne vojne, drugič v zahvalo srečne rešitve iz smrtne nevarnosti in ozdravljenja težke bolezni, tretjič v spomin bridkega trpljenja in smrti našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa, ki je kralj neba in zemlje. Vse Bogu v čast. Pri tej slovenosti so veseli gostje zbrali za novo bogoslovje v Mariboru 305 Din in k temu sta še pridjala hišni gospodar in gospodinja 10 Din, tedaj skupaj 315 Din. Vsem darovalcem podeli mili in ljubi Jezus svoj sveti blagoslov in bodi jim večni plačnik v svetem raj.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Slovesnost, ki smo jo v nedeljo, dne 1. decembra obhajali, nam ne bo kmalu izginila iz spomina. Veljala je 95 našim vojakom, žrtvam svetovne vojne. Izvršila se je ob veliki udeležbi dolačinov in sosedov na kaj ganljiv način. Ob pol 10. uri so v veličastnem štiristopnem sprevedu prikorakali naši bivši vojaki k cerkvi, njim na čelu apačka godba, antonjevske bojevniki, naši gasilci in Orli v krojih, ki so se primerno porazvrstili okrog spomenka. Moški zbor zapoje »Gozdíč je že zelen«, č. g. kaplan Brvar, kot bivši vojni kurat, pa v srce segajočih besedah opiše velike žrtve naše župnije in nato

v vezani besedi proslavlja padle junake. Ko konča, pade zavesa in prikažeta se 3 metre visoki spominski plošči iz kararskega mramorja, nad njima krasen gotiški križ s Križanim, lepo vzdani v južno cerkveno steno. Obenem zablščijo zlati napisi na proščah. Na njih vrhu so vklesane besede: Župnija domača, glej, vse te sinove je strašna svetovna vojna ti vzela! O, moli za nje, da Gospodova milost bo tvoje junake v nebesa sprejela! — Nato sledita letnici 1914 in 1918, ki pomenita začetek in konec svetovne vojne. Potem sledijo po občinah razvrščena imena padlih junakov z rojstnimi in smrtnimi podatki. Kar milo se stori človeku, ko čita posamezna imena. Za župnijo 2600 duš 95 padlih! Imenik zaključuje besede: Večen vam spomin! Svoji svojim 1929. Sedaj blagoslovi križ in plošči domači č. g. župnik ob asistenci domačega č. g. kaplana in č. g. Ciglarja od Sv. Ane v Slov. goricah. Nato opravijo libero za padle. Slovesnost, ki jo je povečala godba s tremi žalostinkami in salva z bližnjega hribečka, je zaključil moški zbor s pretresljivo pesmijo »Oj Doberdobe. Nato se je opravila v cerkvi asistirana pozna sv. maša za padle junake, drugi dan pa mrtvaško opravilo, katerega so se udeležili v polnem številu sorodniki padlih in darovali sveto obhajilo za nje. Dan in noč pa je gorela lučka v svetilki pred spomenikom.

Gornja Radgona. Ob priliki blagoslovitve občinske kapele in Zemljičevega križa v Lomanoših so zbrali gostje pri Alojzu Zemljiču Din 253 za Dijaško kuhinjo v Mariboru. Vsem darovalcem najlepša zahvala!

Ljutomer. Žrtev sekire je dne 4. tega meseca postala dobro uspevajoča lipa, stoječa v vrtiču na glavnem trgu v Ljutomeru med hišo mestne hranilnice ljutomerske in hotelom Herndl. To lipo je dne 1. decembra 1919 vsled sklepa takratnega gerentskega sosveta ljutomerskega, torej na obletnico osvobojenja vsadil takratni redar Vido Habjanič. — Slednji je menda sluteč, da grozi lipi pogin, v tekočem letu vposlal na mestno občino Ljutomersko dva dopisa, da se to lipo pusti stati na mestu, kjer je bila vsajena na obletnico osvobojenja. Ker pa je mestna hranilnica Ljutomerska zaprosila za odstranitev tega drevesa, jo to zadevo mestna občina predala v ev. izvršitev olepševalnemu društvu. Lipa je padla, a na tem mestu se bo povečal vrt in skozi istega bodo napravljeni prehodi v poslopje mestne hranilnice.

Ljutomer. Prelomil si je kost spodnje čeljusti na neznan način pri čiščenju ograje na ljutomerskem pokopališču pokopič Peter Lehar. Pomoči si je moral iti iskat v mariborsko bolnico.

Ljutomer. Čitatelje tega lista se opozarja, da se kvaterni sejem v Ljutomeru, ki pade letos ravno na rojstni dan Njegovega Veličanstva Kralja Aleksandra I. dne 17. decembra preloži na drugi dan v sredo, dne 18. decembra tega leta.

Ljutomer. Gasilni dom. Krasna stavba gasilnega doma, ki bo gotovo v okras mesta Ljutomer, posebno pa dosedaj tako zapuščen okolice postajališča Ljutomer je dozdian in pod streho, stoip pa se še dogotavlja. Da je ta stavba kljub izrednim slabim vramenskim neprilikam dograjena in je treba sedaj čakati samo dovršilnih del v bodočem letu, gre čast posestnikom iz mesta in okolice, ki so prav marljivo brezplačno dovažali potrebni material. Tudi vsestranska požrtvovalnost članov gasilskega društva ni izostala.

Polenšak. V najlepši dobi svojega življenja, star komaj 20 let, je podlegel kruti jetiki mladenič Anton Nedelko iz Ilušaka. Le par dni za tem pa so že spet mogočno in otožno zadoneli naš zvonovi, naznanjajoč, da je umrla okoli 70 let stara Neža Horvat iz Lasigovec. Rajnima večni mir, preostalim pa naše sožalje! — Pa tudi veselih gostovanj nam ni manjkalo. Prva nam je ušla organistova hčer in cerkvena pevka Lizika iz Braslavca; vzela

si je za sonozitelja zakonskih križev in težav marljivega drevesničarja Martina Novak iz Zasadov. Podjetni kmet Franc Zgeč iz Zamenec je kar sosedovo Micko privedel na svojo lepo kmetijo. Samcuk-mehanič Potrč iz Zasadov si je vzel za gospodinjko čevljarjevo hčer Plohljevc. Pridno Marijno družbenko Tereziko Roškar iz Pritinske je poročil lušter fant čevljar, član in odbornik katoliškega izobraževalnega društva, član sosveta občine Polenci, stalni naročnik Slovenskega Gospodarja Martin Janžekovič iz Lasigovec. On pa je privedel nevesto na svoj dom, ki si ga je sam še le letos postavil. Vsem novoporočencem mnogo sreče.

Polenšak pri Ptuju. Po dolgem času, celo več let je prav prefrigan, neodkrit in zvit dihur prav oblastno in mogočno strahoval perutnino po naših kurnikih tako, da celo nobena ključavnica ni bila dovolj močna, da bi je ta hudoča ne odbila ter kurnika prav lepo osnažila. A ti prešmentani »pureki«, ki so minuli teden v noči izginili od neke hiše v Lasigovec, so pa bili tako usodni, ter tega oblastnega dihurja izdali v dveh človeških podobah. Oko postave je bilo tako oprezno, da je tudi poluknilo v zašito vrečo, ter na veliko začudenje vseh prisotnih izsulo iz nje prav lepo rejene, mastne pureke. Je umevno, da je zdaj ta dvo-nogi dihur, ki je bil strah vsem kurnikom, pa tudi shrambam za mast in svinjetino — odletit in ujet. Upamo, da bodo zdaj naši kurniki kaj bolj varni pred to dihursko strahoto, posestniki perutnine pa vsaj par uric mirno spali.

St. Janž na Dravskem polju. Dne 1. decembra tega leta so naše orglje, o katerih smo že poročali, prejele svoj krst iz rok preč. gosp. dekana Alojzija Sagaja. Par dni poprej so pri kolavdaciji prestale strogo poskušnjo pod rokami gospoda Gašpariča iz Maribora. Tvrđki Brandl smo hvaležni, da nam je postavila to delo. Na prostoru, kjer bi se komaj dale postaviti dve navadni omari, je mojster spravil pod streho celo družino orgeljskih piskačev, 654 po številu in to v popolnem soglasju od najmanjših pritlikavcev do velikih starcev, ki so vsled nizkega oboka morali sključiti svoje glave. Glas orgelj je veličasten in je to delo gospodu Brandlu v vso čast.

Prihova. Žalostne in vesele novice. Zadnji petek smo pokopali starčka, pa vendar mladeniča v starosti 77 let, Stefana Černec. Bil je slovesno pokopan v spremstvu treh duhovnikov. Zaslužil si je slovesen pogreb, ker je bil velik dobrotnik cerkve. V svoji oporoki se je spomnil tudi raznih dobrodelnih namenov

in domščil: ubogih. Bil je star naročnik Slovenskega Gospodarja in raznih nabožnih listov. Bog mu povrni v večnosti vse dobra dela. — Na gostiji Pučnik-Zidanšek smo nabrali pri licitaciji sodčeka vnae 350 Din za voz opeke novega društvenega doma. Tudi prvi radio imamo na Prihovi. Smo ga že veselo poslušali in se veselimo, da ga bomo ob nedeljah po večernicah še večkrat smeli poslušati.

Majšberg. Dne 1. decembra je zatisnila za vedno svoje trudne oči žena skoraj svetovno znanega in že tudi pokojnega g. Antona Sagadina, veleposestnika v Medvecih, 72 let stara. Vzgojila je osem otrok, pet sinov in tri hčere, ki so že vsi dobro preskrbljeni. Najstarejši je ostal v Galiciji gotovo mrtev, drugi je podpolkovnik v žandarmerijskem polku. Bila je priljubljena žena, skrbna mati in dobra gospodinja. Ostani jej trajen spomin in zemljica ji bodi lahka! Za ves trud pa in trpljenje, milo naj ji Večni da plačilo!

Sv. Štefan. Redko se oglasimo v našem lju-bem »Slovenskem Gospodarju«, pa zato zdaj par vrstic. Zapustila nas je vzorna in pri vseh priljubljena učiteljica gđ. Marija Hrček in je odšla na novo službeno mesto v Polje. Jokali so se otroci, ko so zvedeli za premestitev. Sklenili smo na spomlad povečati in dvigniti naš žagred v nadstropje. Sezona porok bo, kakor se čuje, v predpustu prav rekordna. — Sadna letina je bila letos bogata. V primeru z drugimi kraji smo tukaj trezni ljudje, saj kakega večjega pretepa letos še ni bilo, četudi smo včasih malo »ginjenji«. Večnega dežja in blata smo že do grla siti.

Sv. Jedert nad Laškim. Na Katarinino sta bila poročena Jožko Golouh, po domače Sadovšakovi Rečice in Terezija Petek iz Golc, oba vrla člana naših mladeniških organizacij. — Starešine sta bila ključavničarja župne cerkve. Na njuno pobudo so veseli svatje darovali in zbrali 1530 Din za novo Slomškovo cerkev v Gornji Rečici z željo, da bi nova zakonca obhajala srebrno poroko že v novem svetišču, ki bo, če Bog da, stalo na njunem zemljišču slavnemu škofu na čast.

Gorica pri Sv. Jederti nad Laškim. Umrl je dolgoletni naročnik Slovenskega Gospodarja Janez Šterban, po domače Tišlar. Še kot vpo-kojeni rudar je rad opravljal zidarska dela, dokler ga ni vodenika spravila v večni pokoj.

Laški okraj. Kakor slišimo, pripravlja vlada v Beogradu nov lovski zakon, kateri je potreben marsikatero izpremembo. Kakor znano, je še veljaven večinoma stari štajeski lovski zakon. Na omenjenem zakonu niso interesirani samo lovci, ampak tudi kmetje, če-

prav se z lovom ne pečamo, kajti divjačina se redi in pase ne samo po naših gozdovih, ampak tudi po naših poljih in sadnih vrtih. Na vsak način mora vlada vprašati tudi kmet-ske organizacije, to je predvsem Kmetijsko družbo. Za naše kmetijstvo bi bil gotovo naj-idealnejši tak lovski zakon, kakor ga je skle-nil bivši kranjski deželni zbor leta 1913, ka-teri pa takrat ni dobil cesarjevega potrjenja in sicer menda zato ne, ker je imel geslo: smrt zajcu. Potrjen pa gotovo tudi ni bil iz političnih razlogov, ker so se varovale pred-pravice nemških graščakov in liberalnih pur-garjev na bivšem Kranjskem. Taki in enaki razlogi bi pa seveda sedaj lahko odpadli. — Nositelj državne misli je gotovo kmet, kate-remu se lahko da pravica, da sme usmrtiti zajca, ko mu uničuje sadno drevje. Imamo pa v našem okraju, ki spada proti Jurkloštru, že pod takozvani Urwald v zadnjih letih veliko divjih svinj, ki so ne katerim kmetom uni-čile krompir, koruzo, pa tudi drugo žito. To ni več šala, ampak življenjsko vprašanje marsikatero kmet-ske družine. V našem okra-ju je zelo veliko kmetij, ki ne pridelajo čez 30 mernikov pšenice in 20 mernikov koruze in to v srednje dobrih letinah. Imamo zelo hribovite lege in posestva med gozdovi, kjer je pridelek manjši. V slučaju, da pride uima ali pa, kar se zadnja leta redno dogaja, da po no-čeh pridejo na naše njive divje svinje, nastane v itak revnih kmet-skih in kočarskih druž-inah pravo pomanjkanje in lakota. V slučaju, da si kmet ne bo smel škodljive divjačine sam pokončevati, kar se bo najbrž zgodilo, zahtevamo, naj se tudi divje svinje smatrajo kot lovne živali, da so potem lovski najem-niki prisiljeni odplačevati škodo, povzročeno po divjih svinjah. Sresko načelstvo v Laškem, oziroma banska uprava naj poskrbita, da bo uprava jurkloštr-ske graščine pričela čistiti svoje obširne gozdove pri Sv. Trojici in na Vo-lušu, ki so bili pred let popolnoma izsekani, in so sedaj poraščeni z robidovjem in srebro-tjem, kamor ne more noben lovec in so varno gnezdo divjih svinj. Upam, da ne pišem za-stonj, gre za našega kmeta!

Prva kmečka predstava v mariborskem gledališču. Da tudi kmetovalci — okoličani lah-ko proslavijo desetletnico mariborskega gle-dališča, vprizori Narodno gledališče v Mari-boru v nedeljo, dne 15. decembra ob 3. uri popoldne prvo kmečko predstavo po najnižjih cenah. Vsi sedeži brez razlike po 5 Din, stoj-šča po 3 Din. Vprizori se pretresljiva drama iz vojnih dni »Stilmondski župan«. Naročajte pravočasno vstopnice skupno po dopisnicah.

Knjiga kakor kino
so Karl May-ovi spisi
ki so do zdaj iršli 8 zvezki po Din 18.—
v TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

Priprava na poroko . . .

Nikdo ni več verjel, da bo gospod Stanko zakonski mož. Kako je presenetila malo meste-ce vest: Davčni upravitelj bo poročen z Verico. Vsi resno misleči so bili mnenja, da si je izbral v premožni, gospodinjski in bolj jesensko sam-ski Veri primerno družico na konec poti, ki jo bo še moral prekrevsati skozi življenje. Ženitvi dorasle neveste so zbijale šale iz Verice, ki je že bila davno Vera in baš ona bo dobila pred za-tonom uživanja zakonske sreče tako dobrega moža.

O Stanku ter Veri so znosili ljudje med oklici ne pranger javnega presodka vse, kar so

znali dobrega, slabega in popolnoma izmišlje-nega.

Odrešena Verica je pripravljala gostijo, va-bila sorodstvo ter prijatelje za soboto ob eni uri popoldne. Njen ljubček Stanko je imel kot stra-sten hribolazec pred poroko le eno željo, da bi vzel čisto sam slovo od priljubljenih vrhov, na katerih je prebil toliko nedelj in praznikov — v uživanju raja razgleda navzgor ter navzdol.

Te skromne želje mu pač ni odrekla niti Ve-rica, ki je imela tolikanj skrbi s pripravami za pošteno gostijo.

Njena ljubeznivost radi samskega — adijo od planin je hušnila tako daleč, da mu je lastno-ročno napolnila nahrbtnik z jedjo ter pijačo.

V petek popoldne in to je bilo v starožen-skem poletju koncem novembra se je odpeljal hribolazec Stanko do one postaje, odkoder je nameraval doseči cilj najlepšega razgleda za slo-vo dolgo — dolgoletnemu samskemu stanu . . .

Ko je začel pohod navkreber od postaje, je bilo še lepo vreme. Nekako v sredini steze so se spoprijeli oblaki od vseh strani in ulilo se je po planinah in dolinah. Hvala Bogu, Stanka ženi-na je zajela starobahja ploha baš pri kočuri zna-nega apnarja. Pod streho ni bilo nič hudega in

STVOČE

cerkvene vseh velikosti, navadne, voščene Ia, Ila in IIIa, silkane —
KADILLO po najugodnejših cenah
kupite v TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU, KOROŠKA CESTA 5.